

Dordtse Leerregels H 1 par 12 en 13

Zekerheid

1 de vrede 2 de vraag 3 de vrucht

Gemeente,

Zekerheid. Daar gaat het vanavond over. Zeker weten dat je uitverkoren bent. Dat is wat! Want als ik dat weet, zeker weet, dan weet ik dus dat God de Vader mij van eeuwigheid heeft liefgehad. Toen al heeft gezegd: Ik ken je, Ik heb je lief, Ik geef Mijn Zoon voor je, Ik wil je eeuwig met Mij hebben. Dat God de Zoon me in de eeuwigheid heeft aangenomen. Om voor mij te gaan sterven. Voor mij losgeld te betalen. Zodat ik eens en voor eeuwig Zijn gekocht eigendom zal zijn. Dat de Heilige Geest mij is gegeven om mij te bewaren in het geloof. Als een onderpand, garantie dat ik het eeuwige leven zal beerven. Dan mag ik Paulus nazeggen: Ik ben verzekerd dat niets mij zal kunnen scheiden van de liefde Gods in Jezus Christus, onze Heere.

1 de vrede

Dat te weten, zeker te weten. Ik hoop dat we aanvoelen: dat is iets groots. Dat is zo rijk. Gelukkiger dan dat te weten kun je niet zijn. Dat is zo groot, je kunt en mag daarvan niet zeggen: nou ja dat geloven we gewoon, laten we daar maar wel van uitgaan. Laten we er maar van uitgaan dat Jezus voor iedereen is gestorven en dat God alle mensen heeft uitverkoren, en dus ook ons. Niet te moeilijk en ingewikkeld doen alstublieft. Nee, nee, hoe goed bedoeld ook, dat is niet waar, dat is niet verantwoord en zo ligt het niet. Dat is misleidend.

Maar aan de andere kant: dat het zo groot is en zo bijzonder wil ook niet zeggen dat je zeggen of denken moet: ja, dat kun je eigenlijk nooit weten. Tenminste, als gewone gelovige niet in elk geval. Als je geen bijzondere verschijning krijgt moet je maar denken dat je hier zeker van kan zijn. Paulus was een uitzondering, maar zo zijn er maar een paar. Dat is ook niet waar, daar bewijzen elkaar ook geen dienst mee en dat is ook niet Bijbels.

De Dordtse Leerregels zeggen het in par 12 heel bijbels: van deze hun eeuwige uitverkiezing worden de gelovigen verzekerd. De één meer en minder dan de ander, maar die zekerheid is er en die krijgen zij. Hoe dan? Hoe dan?

Eerst een voorbeeld, hetzelfde als 5 jaar geleden. Stel, iemand vraagt u of u lid bent van de ANWB. Hoe geeft u daar dan antwoord op? Nou, dat kan in theorie op twee manieren. De ene is dat u naar het hoofdkantoor van de ANWB gaat in Leidschendam. U probeert daar te

komen en binnen te komen. En u vraagt of u inzage krijgt in de computerbestanden waar alle leden in staan, zodat u kunt zien en kunt bewijzen dat u daar inderdaad op voorkomt. Alleen, het is de vraag of u daar toestemming voor krijgt. Die lijst is waarschijnlijk niet in te zien voor iedereen. Privacy regels ed verbieden dat. Dan kan u proberen die bestanden te hacken zodat u er toch in kijken kunt.

Maar, er is ook een andere manier. Want iedereen die ANWB lid is krijgt een lidmaatschapskaart, een pasje. En als u dat pasje vinden kunt en kunt laten zien, ja, dan is dat het bewijs dat u lid bent. Dat pasje bewijst het. Dat krijgt iedereen die als lid ingeschreven staat en verder niemand.

Natuurlijk gaat het beeld mank, maar het gaat hierom. Op de vraag: hoe weet ik of ik uitverkoren ben, en hoe weet ik van mijn uitverkiezing moet je niet zoals par 12 zegt: nieuwsgierig de verborgenheden van God willen onderzoeken. Willen zien dat je naam geschreven staat in het boek des levens van het Lam in Openbaringen. Wensen dat je daar nou eens in kijken mocht, met een droom of een visioen waarin je meegenomen zou worden in de hoogte en mocht zien in dat boek. Nee, dat doet God niet!

Het is veel eenvoudiger. Waaraan kun je weten dat je uitverkoren bent? Aan het waar geloof in Jezus Christus. Paragraaf 12 noemt nog meer dingen, een heel rijtje, daarover straks nog, maar als eerste staat er: waar geloof in Jezus Christus. Het geloof in Jezus Christus is dus ahw dat pasje. Dat bewijst dat je uitverkoren bent. Als ik geloof in Jezus Christus, dan mag ik weten: ik ben uitverkoren voor de grondlegging der wereld. Daarom heeft de Heilige Geest mij tot geloof gebracht. Want ik zou dat nooit vanuit mezelf gewild hebben, ik ben één en al verzet, ik zou nog liever me doodvechten dan gaan geloven. Liever doorleven naar de hel dan gaan geloven. En als ik nog af had kunnen slaan naar links of rechts vlak voor Jezus, dan zou ik het gedaan hebben. Vreselijk en dwaas, maar waar. Nee, dat ik geloof in Jezus Christus komt van de Heilige Geest. En dat heeft de Heilige Geest gedaan omdat Jezus voor mij gestorven is aan het kruis. Mij daar en toen gekocht heeft. En voor mij de Heilige Geest verworven heeft, want allen die Jezus heeft gekocht laat Hij ook tot Zich brengen. En dat heeft de Heere Jezus gedaan omdat Zijn Vader mij aan Hem gegeven heeft. Mij verkoren had uit eeuwige liefde naar Zijn welbehagen, voor de grondlegging der wereld.

Het gaat me wel duizelen. Herkent u dat? Zo hoog en zo groot. En dat voor mij. Als ik puur zie op de Bijbelse orde dan weet ik het zeker: geloof door de Heilige Geest, want Jezus stierf voor mij, omdat de Vader mij verkoren had. Ja, als ik daarop zien mag, puur daarop, dan ben ik

verzekerd en jubel ik het uit of buig me diep in het stof. Verzekerd. Dan bloeit dat plantje van de zekerheid. Maar als ik zie op mezelf, mijn doen en laten of wat ik meemaak, dan wordt die zekerheid weer aangevochten. Dan heeft het plantje van de zekerheid het moeilijk. Het zit onder luis van aanvechting. Het verdort. Ja, die zekerheid is er één in onderscheiden trappen en mate.

Maar het geloof in Jezus Christus is het bewijs. Wie dat pasje heeft staat ingeschreven. Kan niet missen, kan niet bedriegen.

2 de vraag

Dus: niet door in te willen zien in het boek des levens van het Lam, maar door het geloof in Jezus Christus komt er zekerheid over de uitverkiezing. Maar denkt iemand, dat vind ik dan toch nog niet zo makkelijk. Geloven in Jezus Christus om dat van jezelf te zeggen. Want dan wordt er natuurlijk niet bedoeld dat je zegt: ja natuurlijk geloof ik dat Jezus is gestorven, in het algemeen, dan gaat het erom dat ik echt in Jezus geloof. Met mijn hart. En dat is voor mij wel eens de vraag, de twijfel. Is dat nou zo of niet?

Allereerst: we kunnen met mindere vragen bezig zijn. Omdat we hier niet echt interesse voor hebben, het maakt ons eigenlijk niet veel uit, of omdat we zeggen: nou natuurlijk is Jezus voor mij gestorven, Hij is voor iedereen gestorven dus waarom niet voor mij. Heel gevaarlijk. Spelen met je ziel en zaligheid is dat. Het is zo'n slechte vraag nog niet als je je afvraagt: geloof ik echt in Jezus? Aan de andere kant zeggen we er direct bij: het is niet bedoeling dat je in die vraag blijft hangen. Dat je niet verder komt dan de vraag en altijd in het onzekere blijft en het nooit zeker te weten komt. Je kan je zelfs afvragen: als ik het al te lang in deze vraag uit kan houden, is het dan wel echt een levensvraag voor me? Als het echt een vraag is, schreeuw je om uitkomst en die geeft God ook. Graag en van harte en royaal.

Hoe zit dat dan? Geloof u in Jezus Christus? Echt geloof. We vragen het elkaar nu voor Gods Aangezicht omdat onze eeuwige toekomst ermee gemoeid is. Geloof u in Jezus Christus?

Kijk, als het goed is, dan is dat geen moeilijke vraag. Dan zeg je: ik heb Jezus lief, ik kan niet zonder Hem, ik vertrouw me dagelijks toe het offer van Jezus, ja ik geloof in Hem, ik heb Hem lief, Hij is mijn Liefste. Ja, als u mij vraagt of ik mijn vrouw liefheb hoef ik ook niet lang na te denken. Dan hoef ik gelukkig niet te vragen: waaraan kan ik dat weten, zijn daar kenmerken van? Twee keer wandelen in de week, drie keer samen afwassen, af en toe een complimentje geven, is dat genoeg? U zou raar opkijken en u zorgen maken over ons huwelijk. Terecht. Als het

goed ligt heeft liefde zijn eigen zekerheid. Ja, ik heb Jezus lief, ik geloof in Hem.

Maar toch, toch kan het wel eens moeilijker zijn. Daarom is het goed te zien wat geloven in Jezus nou eigenlijk is. Geloof in Jezus dat begint niet bij mij. Nee, geloof in Jezus begint in het Evangelie. In het Evangelie, zeg maar in elke preek, wordt Jezus mij aangeboden. Dat er in Hem is verzoening van mijn schuld, vrijspraak van de verdiende straf. En dat is in Hem is vernieuwing van mijn hart, bekering van mijn hart en leven. Zo'n vernieuwing dat ik hekel krijg aan mijn zonden, en verlangen om God te dienen naar Zijn Woord. Deze Jezus wordt ons aangeboden. De Jezus in Wie vrijspraak is van vloek en schuld en vernieuwing van hart en leven. En daarbij zegt God, laat God zeggen: echt, u hebt Hem nodig. Geloof Mij, u kunt niet zonder Hem. Want zonder Hem voert uw schuld u ten verderve, voor eeuwig. Of u dat nou voelt of niet, Ik betuig het u. En zonder Hem kunt u Mij nooit behagen en dienen. Zonder Jezus is alles wat u denkt en doet walgelijk in Mijn ogen en volstrekt alleen maar zondig. Of u dat nou ziet of niet, geloof Mij: het is zo. Jezus wordt ons aangeboden én betuigd: ook u, ook jij hebt Hem nodig. Nu.

Wat doet u daarmee? Wat deed je daarmee? Al die keren en ook nu? Nog steeds de schouders ophalen? Nog steeds en weer maar laten voor wat het is? Nog steeds het risico nemen als ik vannacht sterf als Jezus vannacht terugkomt, nou ja, dan heb ik verkeerd gegokt, pech gehad. Of: kwam u tot Jezus, kwam jij tot deze Jezus? O Heere Jezus, neem mij aan, wees mijn Zaligmaker. Heere Jezus, hier ben ik, maak mij zalig, verzoen en vernieuw me. Dat is geloof! Dat is geloof! Echt geloof in Jezus Christus. Want die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen zegt Jezus.

Kijk en dan komt het: misschien voelt u dat direct: een blij gevoel van binnen, een tekst die enorm aanspreekt, vrede en licht in je hart. Verlangen om Hem te dienen en te loven. Misschien wel. Meewind, je zegt en voelt: ik geloof in Jezus. Je hebt zekerheid van je gevoel. Maar misschien ook niet. Misschien ook wel niet: het is nog donker, je voelt je niet blij, je merkt weer zonden van binnen, en je maakt nog wat ergs mee ook. Tegenwind. Maar: de Bijbel zegt: wie tot Jezus komt zal Hij geenszins uitwerpen. Ik geloof. Zekerheid van het geloof, al is mijn gevoel tegen. Toch zekerheid: zekerheid van het geloof. Zekerheid van gevoel is heerlijk. Zekerheid van het geloof is ook zekerheid. Zekerheid dat Jezus niet uitwerpt die tot Hem komt. En verlangt naar het gevoel, maar heeft al zekerheid. Waar geloof heeft zekerheid in het Woord en verlangt naar zekerheid van het gevoel.

Geloven in Jezus Christus. Dat is de vraag. Je zou het zo kunnen samenvatten. De uitverkiezing is het boek des levens van het Lam. En

voor God is het die volgorde: het boek waarin Hij heeft geschreven, het leven dat Hij heeft beschikt, en het Lam dat Hij heeft gezonden. Boek – leven – Lam. Voor ons mensen is de orde precies andersom. Het Lam kan ik niet meer missen, aan het Lam vertrouw ik mij toe. En in dat Lam vind ik het leven. En dan mag ik weten: ik sta ik dat boek voor de grondlegging der wereld. Voor God: boek – leven - Lam. Voor mij: Lam – leven – boek. Daarom vraagt de Bijbel ook nergens: ben je uitverkoren, weet je dat? Die vraag stelt de Bijbel niet. Paulus gaat preken en verkondigen en roept tot bekering en geloof. Maar de Bijbel stelt de vraag: Wie is Jezus Christus voor u, voor jou? Geloof in Jezus Christus?

Dat geloof is het pasje dus zagezegd. En dan noemt par 12 nog andere dingen: kinderlijke vreze Gods, droefheid naar God over de zonde, honger en dorst naar de gerechtigheid. Want dat hoort er ook bij, bij het waar geloof. Dat vloeit eruit voort. En dat noemt par 12 omdat er ook namaak is. Je zou zo'n pasje ook na kunnen maken. Dan lijkt het erop, maar die ribbeltjes en die glans die ontbreken dan. Kijk, er is ook namaak geloof, schijn geloof. Dat lijkt erop en zegt hetzelfde. Maar die vreze Gods, die droefheid naar God, die dorst naar de gerechtigheid ontbreken dan. Het is dood geloof. Maar onthoud goed: die vreze Gods, die droefheid, die dorst zijn vrucht van het geloof. Ik heb niet eerst die vreze, droefheid en dorst en dan zeg ik: ja ik geloof. Nee, ik kom eerst tot Christus als een goddeloze, zonder vreze Gods, zonder droefheid, zonder dorst en dat is geloof. En dan komt er ook iets van vreze, droefheid, dorst naar de gerechtigheid. We hopen volgende week met de Reformatieherdenking daar bij stil te staan aan de hand van de eerste van de 95 stellingen van Luther.

Hoe ben ik zeker dat ik uitverkoren ben? Door het waar geloof in Jezus Christus! Wie in Jezus gelooft, mag weten: ik ben uitverkoren geweest voor de grondlegging der wereld. Anders zou ik nooit, nooit zijn gaan geloven in Jezus Christus.

3 de vrucht

Nou kun je hiermee verschillende kanten op. Beter gezegd: je kunt dat denken, dat je hier verschillende kanten mee op kunt. Want als je dit nou weten mag: ik geloof in Jezus, ik mag daaruit afleiden dat ik van eeuwigheid verkoren met zijn geweest, dan kun je denken: dan ben ik. Dat is het eindpunt. De strijd is voorbij. Misschien het langverwachte, felbegeerde eindpunt: ik mag, eindelijk, weten dat ik geloof, dat ik verkoren ben. Amen. Einde. Nee. Dat kun je soms denken van tevoren, maar dat is nog maar het begin. Het begin van de strijd. Zekerheid is nog maar het begin van de strijd.

Nou, kun je ook denken, dat snap ik niet. Volgens mij he, als je dat weten mag, dat je echt gelooft in Jezus en uitverkoren bent dan gaat het niet goed. Vergelijk het maar met iemand op school die te horen krijgt: bij het invoeren van de cijfers hebben we een fout gemaakt, en je staat al een tien voor alle vakken. Daar kunnen we niks meer aan veranderen. Je bent in feite al geslaagd, dat is niet meer ongedaan te maken. Nou, dan kan je het wel raden: jij leert niet veel meer. Laat de rest maar ploeteren, ik ben niet gek. Ik hoef niks meer te doen. Daarom denkt die schooldecaan in zo'n geval: ik zeg het maar niet van tevoren. Daarom zijn er ook christenen die zeggen: je kunt het maar beter niet weten, dat je echt gelooft, dat je uitverkoren bent. Want je gaat op je lauweren rusten, Of je wordt hoogmoedig. Kijk mij eens, ik ben verkoren ja, ik weet dat ik in de hemel kom. Het is te hopen dat jij het ook nog ooit eens mag weten, maar ik ben overtuigd, nu al.

Maar dat is niet zo. De vrucht van de zekerheid is een hele andere. Zo zit dat niet. Zo kan en zal het niet. Stel je een vrouw voor, een bruid, die verkering heeft gehad en lief is geweest voor haar vriend. En dan komt de trouwdag en als die voorbij is denkt ze: ziezo, ik hoef niet lief meer te zijn voor mij man, want hij zit nou aan me vast. Ik ga lekker met andere jongens uit en flirten, want mijn man heeft nou beloofd dat hij me trouw blijft. Dan is er nooit sprake geweest van liefde. Dan is er nooit sprake geweest van liefde.

Als je doordat je zeker denkt te zijn van je geloof en uitverkiezing denkt: nou kan ik wat lossen gaan leven, nou hoef ik niet meer zo op te letten, nou komt het niet zo secuur meer, dan is nooit sprake geweest van liefde, dan bedrieg je jezelf. Is het ingebeeld geloof en ingebeelde zekerheid.

Want echt geloof en zekerheid die het geloof geeft geven liefde. Liefde tot deze God. Die mij tot geloof heeft gebracht, die mij heeft gekocht met Zijn bloed. Die mij heeft verkoren naar Zijn welbehagen voor de grondlegging der wereld. O, wat heb ik Hem lief, zegt par 13. Wij hebben Hem lief omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. O, wat is dat waard om aan te denken. Om te verlangen nabij Hem te zijn. Nu, maar straks eeuwig. Eeuwig met Hem zijn. Wat kan ik daarnaar verlangen.

En dat geeft dat ik mezelf verootmoedig. Wie ben ik. Dat Hij mij heeft uitverkoren. Mij, net zo zondig als ieder ander. In Adam even diep gevallen, even zondige natuur. Mij, die zo heb tegengewerkt, die zo heb afgewezen, zo heb gestreden ertegenin. In niets, niets ben ik was ik beter dan een ander. Ik kan me en wil me boven niemand verheffen, boven geen inbreker, geen slet of hoer, geen atheïst of crimineel, geen drugshandelaar of verkrachter. Ik ben geen haar beter. Het is niet dat ik,

omdat ik serieus was, of ernstig, of zoekend, of vromer, nee, om niets in mij ben ik uitverkoren. Ik verdiende voor eeuwig verstoten te worden.

Dat geeft dat ik Gods barmhartigheid aanbidden zal. Want te begrijpen is het niet. Hoe is het mogelijk dat Hij mij verkoren heeft. Wat een liefde, tegen alles in. Mij verkoren. Mij liefgehad, terwijl er alleen maar reden was om mij te haten. Mij aan Zijn Zoon gegeven. Zijn Zoon Die mij aannam. Mij wilde hebben. Voor mij stierf, nederdaalde ter hel. De Heilige Geest verwierf die in mij wilde werken, Zich niet weg liet jagen, ja zelfs in mij wonen wil. De drie enige God, Die mij eeuwig bij Zich wil hebben en Zich eeuwig aan mij wil openbaren met Zijn liefde.

Ja, dan verlang ik mezelf te reinigen. Want dat is Hij waard, dat is ook Zijn doel met Zijn genade: dat ik zou leven voor Hem. Hoe zou ik Hem nog verdriet willen doen. Hoe zou ik nog iets teveel vinden voor Hem? Hoe zou ik ooit 'nee' tegen Hem kunnen zeggen in wat Hij ook maar vraagt. Hoe zou ik zonden kunnen koesteren en willen sparen die Hem mishagen en bedroeven?

Ja, nu begint het pas, de strijd des geloofs. Nu begint het pas. Van nature ben ik hoogmoedig, lui en traag, zorgeloos en goddeloos, onverschillig en koud. Maar nu wordt dat opengebrouwen van binnenuit. Dit is nu mijn strijd. Dit is nu mijn verlangen en tegelijk mijn smart dat er zo veel aan ontbreekt. Hierin wil ik groeien en toenemen. Om eens eeuwig deze God te loven en te danken.

Amen